

Evanjelický a. v. cirkevný zbor Levice

Kázeň – ThDr. Martin Riecky

18. nedeľa po Svätej Trojici: Poslušnosť lásky (15. 10. 2017)

Židom 11, 3

Vierou chápeme, že veky povstali slovom Božím, aby – čo je viditeľné – nepovstalo z viditeľného

Bratia a sestry

Dnes by som sa trošku chcel dotknúť témy, ktorej sme sa nedávno venovali na hodinách náboženstva na gymnáziu. Je to téma, ktorá rezonovala na našom doraste a rozoberali sme ju s rôznymi uhlov pohľadu. Téma, ktorou sa zaoberajú mnohí kresťania. Táto téma znie: Dokáže si viera a veda porozumieť, alebo stoja v protiklade?

V mnohých prípadoch prichádzajú naše deti a vnúčatá domov zo školy a majú mnoho otázok. Niekedy počujú v kostole jedno, v škole zase na niektorých predmetoch niečo iné a nevedia si dané informácie utriediť. Preto by som chcel dnes uviesť pár dobrých dôvodov k tomu, aby sme dokázali pravdivosť Biblie ako takej. Zároveň aby sme dokázali odpovedať na zvedavé otázky našich detí, vnúčat, či kolegov v práci. Dôležité je to hlavne v tomto päťstom roku reformácie. Pretože reformátori kládli veľký dôraz na Bibliu, ktorá má byť základom viery každého kresťana.

V prvom rade si musíme ujasniť, že Biblia nie je učebnica fyziky, ani biológie. Ak by Bibliu písal napríklad fyzik, potom by jej mnohí ľudia neporozumeli. Biblia je napísaná jednoducho, aby jej podstatu chápal každý.

Keď sa pozrieme na stvoriteľské dni, človeka napadne hneď názor: Ved' to takto nemohlo byť, to je taká rozprávková predstava, ktorá je pre nás dospelých ľudí prekonaná. Pýtam sa: Skutočne? Jedno dievča na doraste povedalo: „Pán farár, nehnevajte sa, ja mám taký feministický názor, ja sa budem s vami o tom hádať“. Ja jej odpovedám: „Pokojne sa hádaj, teším sa na výmenu informácií.“ Nato ona odpovedala: „Viete, ale ja som žena a ženy musia mať vždy pravdu“. Odpovedám jej: „Keďže Biblia je v slovenčine ženského rodu, potom má pravdu ona“. Potom sa dievčina odmlčala.

Vráťme sa k samotnému stvoreniu sveta. My si musíme uvedomiť, že sa nejedná o 24 hodinové dni, za ktoré Pán Boh všetko stvoril. Pretože u Boha čas nehrá rolu. U neho je 1 000 rokov ako jeden deň a jeden deň ako 1 000 rokov čítame v Biblii. Pozrime sa napríklad na 1. stvoriteľský deň. Biblia hovorí že Boh povedal: *Buď svetlo a bolo svetlo*. Ak nám to znie príliš jednoducho, keby Bibliu písal fyzik, opísal by 1. stvoriteľský deň asi takto: „V istom okamihu vytrysklo z vákua presne stanovené množstvo hmoty, v ňom sa vygenerovali častice a antičastice, ktoré navzájom anihilovali a produktom anihilácie boli fotóny veľmi tvrdého elektromagnetického žiarenia. Jedným z jeho prejavov bolo svetlo. Následkom malej asymetrie v počtoch častíc a antičastíc sa malá časť častíc zachovala pre ďalší vývoj.“ Teraz nám to znie už trošku vedeckejšie? Takto by fyzik dokázal opísať aj ďalšie Božie stvoriteľské dni. Opakujem však, Biblia nie je učebnicou fyziky, je napísaná jednoducho, aby sme pochopili jej podstatu. AK by bola napísaná ako vedecká príručka, 95 % jej čitateľov by jej neporozumelo okrem okruhu znalých problematiky veci.

Stvorenie vesmíru dnes fyzici zhodne nazývajú pojmom Big bang – Veľký tresk. Čiže bol to okamih, kedy sa začalo čosi diať. Množstvo energie potrebné pre samotné zrodenie sa vesmíru bolo predtým niekde uložené a čakalo na svoje prebudenie. Fyzika toto dokáže pomenovať, ale nedokáže vysvetliť,

prečo sa tak stalo a prečo sa niečo podobné už znovu v histórii neopakovalo. Biblia však hovorí o tom, že pokojne tento Veľký tresk mohol dať do pohybu Pán Boh, aby postupne vytváral všetko ostatné.

Biblia hovorí hneď na začiatku: *Na počiatku stvoril Bo nebo a zem. Zem však bola beztvárna a pustá, tma bola nad prahlinou a Duch Boží vznášal sa nad vodami (1. M 1, 1-2).* Fyzik by tieto slová napísal asi takto: „Pred vznikom nášho sveta existovalo fyzikálne vákuum naplnené energiou. V ňom nebola nijaká štruktúra.“ Skrátka, veda a viera nemusí vždy stáť v protiklade. Fyzika opisuje, ako a čo funguje a Biblia nám hovorí, prečo je to všetko takto stvorené, aký to má zmysel a cieľ.

Skúsme sa pozrieť ďalej do Biblie. Biblia hovorí, že naša zemeguľa sa vznáša vo vesmíre. Kedysi dávno ľudia verili, že zem je ako plochá doska položená na korytnačkách, alebo na chrbtoch slonov. Biblický Jób približne pred 2 500 rokmi povedal: *On (Boh) rozprestrel sever nad prázdnotou, zem zavesil nad ničím (Jób 26, 7).* Muselo však prejsť až niekoľko tisícročí, aby veda v roku 1 650 zistila, že Zem skutočne na ničom vo vzduchu nevisí a nie je na ničom ani položená.

Biblia nám ďalej hovorí, že Zem sa skladá z atómov. *Vierou chápeme, že veky povstali slovom Božím, aby – čo je viditeľné – nepovstalo z viditeľného (Židom 11, 3).*

Veda nie až tak dávno zistila, že všetko, čo vidíme sa skladá z vecí, ktoré nevidíme, totiž z neviditeľných atómov. Biblia však, ktorá bola napísaná pred viac ako 2 000 rokmi hovorila, že to jednoducho takto je.

Pre mnohých bude možno prekvapenie v tom zmysle, že Biblia hovorí o guľatosti zemegule. V knihe proroka Izaiáša sa píše: *Ten, ktorý tróni nad obvodom Zeme - kým jej obyvatelia sú ako kobyľky – Ten ktorý odvíja nebesá ako závoj a rozprestiera ich ako stan na bývanie (Iz 40, 22).* Slovo OBVOD pochádza z hebrejčiny a môžeme ho preložiť aj slovom KRUIH. Preto tento výrok na adresu Pána Boha by znel: *Ten, ktorý tróni nad KRUIHOM Zeme.....* Kniha proroka Izaiáša bola napísaná približne pred 2 700 rokmi. To je približne o 300 rokov skôr, ako Aristoteles vo svojej knihe s názvom O nebi naznačil, že Zem by mohla byť guľatá.

Učenie stredovekej cirkvi spočívalo v tom, že Zem je plochou doskou. Za iný názor sa upaľovalo na hranici. Skrátka, stredoveká cirkev odsunula Bibliu bokom a potom bola otvorená scestnému učeniu. O Krištofovi Kolumbovi málokto vie, že bol úprimne veriacim človekom. Keď si čítaval Bibliu, zistil že Zem je skutočne guľatá. To ho inšpirovalo k činu, aby podnikol plavbu okolo sveta cez Atlantický oceán aby sa dostal do Indie. Krištof Kolumbus si poznamenal do svojho denníka: „Bol to Pán Boh, ktorý mi túto myšlienku vložil do srdca. Cítil som nad sebou Jeho ochrannú ruku. Verím, že moja inšpirácia prišla od Ducha Svätého, ktorý ma potešoval svojimi lúčmi svetla z Písma Svätého“.

Biblia nám hovorí aj o oceánografii. V 19. storočí Metteu Maury, pokladaný za otca modernej oceánografie a námornej meteorológie si čítal slová Biblie. Zaujali ho pritom slová z 8. žalmu, ktoré napísal kráľ Dávid: *...všetko čo chodí morskými cestami (Ž 8, 9).* Vtedy si Maury povedal: „Ak to Boh povedal, že existujú cesty v mori, ja ich objavím“. Práve tomuto človeku vďačíme za objav teplých a studených oceánskych prúdov. Jeho kniha o oceánografii je dodnes pokladaná za základný text o tomto predmete a používa sa na všetkých univerzitách sveta.

Biblia hovorí aj o modernej telekomunikácii. Znie to neuveriteľne? Ak áno, skúsme sa zamyslieť nad daným veršom z knihy Jóbovej: *Ty (Boh) vyšleš blesky, aby išli a povedali ti: Ajhľa, tu sme (Jób 38, 35).* Pred 2 500 rokmi Boh povedal v knihe Jóbovej, že svetlo môže byť poslané a môže sa prejavíť prostredníctvom reči. Každé elektromagnetické žiarenie – počnúc rádiovými vlnami až po röntgenové, sa pohybuje rýchlosťou svetla. Tento jav umožňuje bezdrôtovú komunikáciu s niekým na

druhom konci sveta. Skutočnosť, že svetlo dokáže byť poslané a premenené na reč sa dokázalo až v roku 1864, keď britský vedec James Clerk Maxwell prišiel s myšlienkou, že elektromagnetické a svetelné vlny sú totožné.

Samuel Morse, ktorý vynášiel prvý telegraf, vymyslel tzv. morseovu abecedu a navždy zmenil svet komunikácie. Tento Samuel Morse bol skutočným veriacim kresťanom. Niekoľko rokov pred svojou smrťou povedal: „Čím viac sa približujem ku koncu svojej púte, tým jasnejšie vidím dôkazy a božskom pôvode Biblie. Stále viac oceňujem Boží majestáť a vznešenosť“.

Biblia hovorí aj o vodnom kolobehu. *Všetky potoky tečú do mora, ale more sa nenaplní, potoky sa vracajú na miesto, kam tečú (Kaz 1, 7)*. Naša rieka Váh, či Hron sa vlievajú do Dunaja a ten nakoniec ústi do Čierneho mora. Keď sa zamyslíme nad ďalšími riekami či je to Temža, Níl, Amazonka, deje sa niečo podobné s riekami po celom svete. Kde sa potom tá samotná voda nachádza? Odpoveďou je hydrologický cyklus, ktorý Biblia predstavila pred 3 000 rokmi. Kráľ Šalamún napísal: *Ak sa oblaky naplnia dažďom, vylejú ho na zem, ak strom padne na juh alebo na sever, kde strom padne, tam zostane ležať (Kaz 11, 3)*. Prorok Ámos povedal: *On (Boh) na nebesiach stavia svoje horné siene a svojej klenbe základy položil na zemi. On privoláva vody morské a vylieva ich na povrch zeme. Hospodin je Jeho meno (Ám 9, 6)* Jóbov priateľ Elíhú povedal: *Ajhľa, Boh je veľký a my Ho nepoznáme, počet Jeho rokov nemožno vyskúmať. On priťahuje kvapôčky vody, ktoré sa v Jeho hmle prečisťujú na dážď, ktorým vlhnú oblaky a hojne rosia ľudí (Jób 36, 26-28)*. Princíp kompletného vodného cyklu nebol vedcami pochopený až do 17. storočia. Avšak viac ako pred 2 000 rokmi Biblia presne vysvetlila samotný cyklus kolobehu vody.

Bratia a sestry, v skutočnosti je Biblia viacej vierohodnejšia a aktuálnejšia, ako zajtrajšie noviny. Noviny majú opravné stĺpčeky, kde sa zvyknú opravovať tlačové chyby. Biblia nič takého nemá a nepotrebuje. Môžeš jej veriť a povedie ťa správne v každej oblasti tvojho života. Jej slová písali obyčajní ľudia, ale viedol ich Pán Boh. On zanechal v Biblii napísané pre náš pozemský život všetko, čo je potrebné. Práve preto dali pred 500 rokmi reformátori jasný dôraz na Písmo a razili cestu reformácie s heslom: SOLA SCRIPTURA – jedine Biblia je základom viery človeka. Pretože je v nej zachytené všetko, čo my ľudia potrebujeme k nášmu pozemskému životu. Je pre nás teda tou najlepšou príručkou pre náš život.

AMEN.